

[Statsministeren]

nuftigt resultat i form af udvidet samarbejde mellem EF og EFTA, og det tror jeg vi alle er enige om.

Det helt afgørende møde, som igangsætter denne proces, finder sted mellem EF's og EFTA's udenrigsministre den 19. december, og jeg tror, vi alle er spændt på, hvordan det forløber, og spændt på at høre udenrigsministerens rapport, når han vender tilbage.

I øvrigt vil jeg sige, at jeg synes, det har været en god og positiv debat. Der er en lang række spørgsmål, som er uafklarede, og det kan blive et spændende forhandlingsforløb i den kommende tid, men jeg tror, de fleste af os ser frem til nu at forberede os på med glæde at kunne stemme for den udmærkede dagsorden, som Socialdemokratiet har foreslået.

(Kort bemærkning).

Gert Petersen (SF):

Jeg kan ikke nære mig for at tage ordet, fordi jeg synes, at denne debat belyser noget, som man godt kunne kalde folkestyrets elendighed, og det er det mærkværdige behov, der åbenbart eksisterer for at skabe kunstig enighed så bredt som muligt.

Forholdet er jo nemlig det, at vi nu har stik modsatte udsagn fra regeringspartierne inklusive statsministeren og dem, der har fremsat det socialdemokratiske forslag til dagsorden om, hvad man vil, og hvad det betyder.

Fra hr. Bjørn Elmquist hører vi nærmest en lovsang til Delorsplanens to sidste faser, altså det, der indebærer opgivelse af suverænitet, hvordan man så end vil fortolke det, men altså faste, sammensvejsede valutakurser, eventuelt også en supranational myndighed, der bestemmer over budgetunderskud osv. Vi hørte, at det var helt fint. Jeg havde indtrykket af, at den konservative ordfører havde den samme opfattelse. Statsministeren gled mere af på det i sit hovedindlæg.

Hr. Ivar Nørgaard har givet udtryk for, at de, der fremsætter dette dagsordensforslag, klart understreger, at det, der står i det, ikke betyder, at der bliver givet grønt lys for Delors 2 og 3, men tværtimod at man tager afstand fra Delors 2 og 3.

Ikke desto mindre kan man altså fortælle hinanden, at det er en fin dagsorden. Vi mener godt nok det modsatte med det, der står i den. Det kom også til udtryk i det, statsministeren

nu sagde, for når statsministeren tilslutter sig justitsministerens formuleringer og derefter roser dagsordenen, glemmer han, at der i hr. Ivar Nørgaards forslag til dagsorden meget fornuftigt og rigtigt står, at vi skal arbejde for nye beslutningsformer og samarbejds mønstre, der åbner for et nærmere samarbejde med EFTA-landene. Hr. Ivar Nørgaard nævnte selv i sit indlæg, at der f.eks. kunne foretages en ændring i EF-Domstolens status, så EFTA-lande under visse omstændigheder og i visse sager kunne være med i EF-Domstolen.

Der var altså klart tale om nye beslutningsorganer og ikke bare om lidt samarbejde og om, at vi har det hyggeligt med hinanden, og at vi skal være gode ved hinanden.

(Kort bemærkning).

Gade (SF):

Man kan godt føle, at man står ved tågerne kaj og i tågen ikke kan se, hvilket skib der lægger til, og hvilket skib der sejler af sted, men vi må hage os fast i de holdepunkter, der er.

Som hr. Gert Petersen har sagt, er der mange fortolkninger af det fremsatte dagsordensforslag. Vi hager os fast i den fortolkning, som hr. Ivar Nørgaard har givet. På de to vigtige områder, nemlig nej til Delorsplanens anden og tredje fase og spørgsmålet om et mere forpligtende samarbejde, herunder diskussion om ændringer i Romtraktaten af forholdet mellem EF og EFTA, er vi altså enige i hr. Ivar Nørgaards fortolkning.

Vi har set andre fortolkninger, og da der er et vist element af tågerne kaj i det, mener vi ikke, vi kan stemme for dagsordenen, som den foreligger. Der er for langt fra hr. Bjørn Elmquist, udenrigsministeren og statsministeren til hr. Ivar Nørgaard. På den anden side vil vi ikke stemme imod. Jeg har af de indlæg, der er kommet fra Socialdemokratiet, Kristeligt Folkeparti og måske også fra CD konstateret, at hvis man tager de partiers ordførere på ordet og oven i købet slår op i Det Radikale Venstres program, er der et flertal for SF's dagsorden.

Vi undlader at stemme til den af hr. Ivar Nørgaard stillede dagsorden.

(Kort bemærkning).

Bjørn Elmquist (V):

Det er svært at sige, om hr. Gade og hr. Gert